

[Miljøministeren]

nisationer indtræde i en arbejdsgruppe, så vi kan få klarlagt, hvilke midler der skal til, for at målene kan nås, herunder hvilke økonomiske konsekvenser det vil have for landbruget. Det vil blive fremlagt, hvorefter vi her i Folketinget må tage stilling til, hvordan vi griber sagen an.

Jeg synes, det er rimeligt nu at få klarlagt midlerne. Vi ved i dag, at de midler, der hidtil har været peget på, ikke er tilstrækkelige, og nu må vi så have den brede vifte af midler, så vi kan se, hvad vi skal gøre, herunder også hvilke økonomiske konsekvenser det vil indebære. Hermed har jeg ikke skrevet under på, at det vil indebære ruin for en lang række landmænd. Vi må i Folketinget løse problemet, og når vi kender midlerne, kan vi diskutere, hvordan vi løser det.

Til hr. Trøjborg vil jeg sige, at det hele tiden har været forudsat i vandmiljøplanen, at der skulle være tale om en nedgang i handelsgødningen, så deri er der for så vidt ikke noget nyt.

Til hr. Henning Nielsen vil jeg sige, at jeg hører til dem, der mener, at man skal holde aftaler; det ved jeg godt at man har forskellige opfattelser af i de politiske partier, men jeg hører altså til dem, der mener, når man har lavet en vandmiljøplan og man har sagt, hvornår og hvordan man ville vurdere den, at det hører med til rimelig anstændighed, at man ikke griber ind, før man er nået til det årstal, medmindre der dukker afgørende nyt op. Det kan man faktisk ikke sige at der gør i denne sag, og derfor mener jeg, at årstallet i første omgang er 1990. Det er det konkrete svar til hr. Henning Nielsen.

Så vil jeg tilføje – for jeg blev ikke færdig med dette om truslerne – at det er en dårlig facon at diskutere disse ting på. Jeg tror ikke, vi kan få et demokrati til at fungere, hvis vi hele tiden anvender ordet »trusler« eller »trusselsmidler«. Jeg mener, at demokratiet bl.a. indebærer, at man samtaler, at man finder løsninger i fællesskab. Det er det, jeg har opfordret landbruget til nu sammen med Miljøministeriet: at prøve på at klarlægge midlerne, hvorefter vi her i Folketinget kan tage stilling til, hvordan vi vil håndtere de midler. Det mener jeg er en god demokratisk facon at gøre tingene på. Jeg tror ikke, at vi kommer nogen vegne ved at slå folk oven i hovedet.

Trøjborg (S):

Jeg vil gerne spørge i forbindelse med en eventuel indførelse af kvoteordning for så vidt angår handelsgødning, fordi miljøministeren har svaret mig, at reduktion i anvendelsen af handelsgødning i landbruget var forudsat i vandmiljøplanen – det er korrekt – om den fastsatte målsætning i vandmiljøplanen om, at forbruget af handelsgødning skulle reduceres til 250.000 t kvælstof inden 1990, fortsat står ved magt.

Knud Lind (FP):

Ministeren siger her: »Når vi kender problemerne«. Ministeren har som alle andre folketingsmedlemmer fået en kopi af rapporten fra vandmiljøinstitutterne, hvor man klart tilkendegiver, at hvis man ønsker, som ministeren gør, at målene skal overholdes, kan det ikke undgå at gå meget hårdt ud over dansk landbrug. Alligevel mener ministeren, forstår jeg her, at det skal køres igennem; uanset om man har nogle internationale aftaler, så kører man det igennem mod det danske landbrug nationalt. Er det sådan, det skal forstås?

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg er glad for at høre, at hr. Trøjborg ikke vil true med noget. Jeg har villet påpege, at vi nu må gå ind i et samarbejde, og at der ikke er nye ting i forbindelse med vandmiljøplanen. Vi har ikke på nuværende tidspunkt nye oplysninger, og derfor er det, der står i vandmiljøplanen, inklusive de tal for handelsgødning, stadig væk de tal, vi regner efter. Det er klart, at hvis vi får nye oplysninger, så må vi vende tilbage til sagen, men vi har ikke på nuværende tidspunkt fået nye oplysninger.

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind: Om det vil gå hårdt ud over dansk landbrug eller ej, afhænger da af, om vi vil give støtteordninger, eller af, hvordan vi håndterer sagen. Det kan ikke nytte noget, at hr. Knud Lind ryster på hovedet. Det behøver ikke at gå hårdt ud over dansk landbrug, hvis den øvrige del af det danske samfund er villig til at bidrage til landbrugets finansiering. Det er præcis det, vi er nødt til at diskutere, når vi kender midlerne. Jeg har ikke noget ønske om, at der skal ske en social forringelse og forarmelse af det danske landbrug, men jeg har en interesse i, at vi når de miljømæssige mål. Så må vi her i Folketinget disku-